

Sygn. akt VI K 563/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2016r.

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu w VI Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Buda-Chmielewska

Protokolant: st. sekretarz sądowy Agata Juzwiszyn

Prokurator Prokuratury Rejonowej: Sławomir Głuszek

Po rozpoznaniu dnia 31.03.2016r. sprawy karnej

S. N. s. L. i C. z d. S., ur. (...) w I., zam. ul. (...), I., nr PESEL: (...)

Oskarżonego o to, że:

W dniu 7 sierpnia 2015 roku w I. na ul. (...), kierował pojazdem mechanicznym m-ki B. nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości, z wynikami I próba godz. 20:13-1,36 mg/l, II próba godz. 20:15-1,32 mg/l, III próba godz. 20:38-1,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności tj. w warunkach powrotu do przestępstwa będąc już uprzednio skazanym za przestępstwo umyślne podobne z art. 177 § 2 kk orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu II K 276/06 gdzie odbył karę pozbawienia wolności w okresie od 11.08.2011r. do 19.03.2013r.

tj. o czyn z art. 178 a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

orzeka

1. oskarżonego uznaje za winnego popełnienia tego, że w dniu 7 sierpnia 2015 roku w I. na ul. (...), kierował pojazdem mechanicznym m-ki B. nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości, z wynikami I próba godz. 20:13-1,36 mg/l, II próba godz. 20:15-1,32 mg/l, III próba godz. 20:38-1,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego pod wpływem środka odurzającego oraz za przestępstwo określone w art. 177 § 1 i 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk popełnione pod wpływem środka odurzającego wyrokiem Sądu Rejonowego w Mogilnie z dnia 25.10.2007r. sygn. Akt II K 276/06 przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym za przestępstwa umyślne podobne z art. 177 § 1 i 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk oraz za przestępstwo z art. 178 a § 1 kk orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Mogilnie z dnia 25.10.2007r. sygn. akt II K 276/06 za które odbył karę pozbawienia wolności w okresie od 11.08.2011r. do 19.03.2013r., tj. winnego występku z art. 178 a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 178 a § 4 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności

2. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio

3. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej

4. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza okres zatrzymania oskarżonego od dnia 07 sierpnia 2015r. godz. 19:50 do dnia 08 sierpnia 2015r. godz. 12:30,

5. zwalnia oskarżonego od opłaty i pozostałych kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa

Sygn. Akt VI K 563/15

UZASADNIENIE

Oskarżony S. N. został uznany za winnego popełnienia tego, że w dniu 7 sierpnia 2015 roku w I. na ul. (...), kierował pojazdem mechanicznym marki B. nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości z wynikiem w I próbie godz. 20.13- 1,36 mg/l, w II próbie godz. 20.15- 1,32 mg/l i w III próbie godz. 20.38- 1,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego pod wpływem środka odurzającego oraz za przestępstwo określone w art. 177 § 1 i 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk popełnione pod wpływem środka odurzającego wyrokiem Sądu Rejonowego w Mogilnie z dnia 25.10.2007 roku sygn. akt II K 276/06, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym za przestępstwa umyślne podobne z art. 177 § 1 i 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk oraz za przestępstwo z art. 178 a § 1 kk orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Mogilnie z dnia 25.10.2007 roku sygn. akt II K 276/06, za które odbył karę pozbawienia wolności w okresie od 11.08.2001 r. do 19.03.2013 r., tj. winnego popełnienia czynu z art. 178 a § 4 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk.

Sąd doszedł do wniosku, iż oskarżony zachowaniem swoim wypełnił ustawowe znamiona czynu z art. 178a § 1 k.k. zgodnie, z którym, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, podlega karze przewidzianej w tym przepisie. Zgodnie z dyspozycją art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Analizując, bowiem zachowanie oskarżonego od strony przedmiotowej stwierdzić należy, że w dniu 7 sierpnia 2015 roku znajdując się w stanie nietrzeźwości, mając w I próbie godz. 20.13- 1,36 mg/l, w II próbie godz. 20.15- 1,32 mg/l i w III próbie godz. 20.38- 1,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził w miejscowości I. pojazd mechaniczny. Wobec czego stwierdzić należy, że od strony przedmiotowej oskarżony wypełnił ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. Analizując zachowanie oskarżonego od strony podmiotowej, stwierdzić należy, iż oskarżony spożywając alkohol i to w takiej ilości, która podczas badania wykazało ponad 1,2 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, zdawał sobie sprawę z tego, iż nie powinien jeździć pojazdem mechanicznym, a mimo to dopuścił się takiego zachowania, umyślnie naruszając zasadę ruchu drogowego, tj. zasadę trzeźwości. W tym stanie rzeczy nie można mieć wątpliwości, że również od strony podmiotowej oskarżony zachowaniem swoim wypełnił ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. Fakt popełnienia przez oskarżonego zarzucanego zachowania został potwierdzony zarówno jego wyjaśnieniami (k. 74), jak i zeznaniami świadka R. B. (k. 8-9 zbioru C) oraz protokołami badania stanu trzeźwości i wydrukami z alkometru (k. 2 zbioru A).

Zgodnie jednak z treścią art. 178 a § 4 kk jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone **art. 177** (spowodowanie wypadku) popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, podlega zaostrej odpowiedzialności karnej - karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Na gruncie przedmiotowej sprawy oskarżony wypełnił więc znamiona czynu z art. 178 a § 4 kk albowiem zarzucanego mu czynu dokonał będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego pod wpływem środka odurzającego oraz za przestępstwo określone w art. 177 § 1 i 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk popełnione pod wpływem środka odurzającego wyrokiem Sądu Rejonowego w Mogilnie z dnia 25.10.2007 roku sygn. akt II K 276/06.

Rozważając przez pryzmat dyrektyw z art. 53 k.k. kwestię wymiaru kary Sąd orzekł karę za przypisane oskarżonemu przestępstwo według swego uznania w granicach określonych ustawą, biorąc pod uwagę cele prewencji indywidualnej i generalnej, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu. Tak orzeczona kara jest słuszna i sprawiedliwa stanowiąc równocześnie stosowne zadośćuczynienie społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Podkreślić należy, iż prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwym stanowi umyślne (tj. świadome działanie wbrew zakazowi) naruszenie jednej z najbardziej podstawowych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Alkohol u kierowcy pojazdu mechanicznego nie tylko obniża jego zdolności psychomotoryczne (zdolność postrzegania, reagowania itp.), ale także - czemu niejednokrotnie dał wyraz w swoim orzecznictwie Sąd Najwyższy - rozluźnia hamulce moralne, zwiększa pewność siebie, zuchwalstwo i zmniejsza obawę przed odpowiedzialnością karną za popełnione przestępstwo. Ponadto stan po spożyciu alkoholu lub nietrzeźwość stanowi jedną z podstawowych przyczyn wypadków w ruchu drogowym, w których zostają ranni lub giną inni użytkownicy drogi. Nie ulega wątpliwości, iż przestępstwa komunikacyjne popełnione zwłaszcza w stanie nietrzeźwości stanowią poważne zagrożenie społeczne. Tylko, więc odpowiednio surowe potraktowanie oskarżonego - kierującego pojazdem w stanie wysokiego stanu nietrzeźwości z wynikiem w I próbie godz. 20.13- 1,36 mg/l, w II próbie godz. 20.15- 1,32 mg/l i w III próbie godz. 20.38- 1,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, podczas gdy wcześniej był już skazany za kierowanie pojazdem pod wpływem środka odurzającego, jak i za spowodowanie wypadku komunikacyjnego ze skutkiem śmiertelnym będąc pod wpływem tego środka, będzie mogło czynić zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Uznając oskarżonego za winnego przestępstwa z art. 178a § 4 k.k w zw. z art. 64 § 1 kk. Sąd na podstawie art. 178a § 4 k.k wymierzył oskarżonemu karę 2 lat pozbawienia wolności.

Odnosząc się do wymiaru orzeczonej oskarżonemu kary, Sąd uwzględnił jako okoliczność łagodzącą fakt przyznania się przez niego do popełnienia zarzucanego czynu i nie utrudnianie postępowania. Natomiast jako okoliczność obciążającą Sąd wziął pod uwagę wysoki stopień nietrzeźwości oskarżonego z wynikiem w I próbie godz. 20.13- 1,36 mg/l, w II próbie godz. 20.15- 1,32 mg/l i w III próbie godz. 20.38- 1,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, fakt, iż oskarżony był już wcześniej karany za prowadzenie pojazdu pod wpływem środka odurzającego, jak i za spowodowanie wypadku komunikacyjnego ze skutkiem śmiertelnym pod wpływem tego środka, a także popełnienie czynu w warunkach recydywy z art. 64 § 1 kk, tj. w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym za przestępstwa umyślne podobne z art. 177 § 1 i 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk oraz za przestępstwo z art. 178 a § 1 kk orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Mogilnie z dnia 25 .10.2007 roku sygn. akt II K 276/06, za które odbył karę pozbawienia wolności w okresie od 11.08.2001 r. do 19.03.2013 r.

Z tego też względu orzeczona wobec oskarżonego kara musiała być karą surową, która pozwoliłaby mu na zrozumienie swojego postępowania, jak również stanowiąc dla niego odpłatę za czyn, którego się dopuścił, a zwłaszcza powstrzymać oskarżonego od popełniania nowych przestępstw.

Sąd uznał, iż z uwagi na wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu jedynie wymierzenie kary pozbawienia wolności będzie właściwą reakcją prawnokarną na zaistniałe przestępstwo. Jej wymiar uznano za adekwatny i przyjęto, że takie rozstrzygnięcie spełniać będzie dyrektywy kary racjonalnej, oddziaływującej prewencyjnie. Oskarżony był już karany sądownie za przestępstwa z art. 178 a § 1 kk. oraz z art. 177 § 1 i 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk.

Wymierzona uprzednio oskarżonemu kara pozbawienia wolności nie spełniła swojego resocjalizacyjnego zadania. Oskarżony ponownie dopuścił się podobnego przestępstwa, co wskazuje na całkowitą niecelowość zastosowania wobec niego jakichkolwiek środków probacyjnych polegających na niestosowaniu kar izolacyjnych. Dlatego też zdaniem Sądu jedynie słuszną i sprawiedliwą karą za dokonane przestępstwa jest kara 2 lat pozbawienia wolności.

Kara ta jest adekwatna do stopnia zawinienia oraz stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu i jedynie tak ukształtowany wyrok spowoduje, że oskarżony zrozumie jednak naganność swojego postępowania, co w konsekwencji, na przyszłość spowoduje, że nie popełni ponownie przestępstwa i wdroży się do przestrzegania porządku prawnego. Dzięki temu zostaną osiągnięte wychowawcze funkcje kary oraz zostaną spełnione postawione przed karą zadania w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej. Oskarżony musi bowiem zdać sobie sprawę z tego, że popełnienie ponownie przestępstwa nie pozostaje bezkarne i spotyka się z surową represją karną. Wysokość orzeczonej kary i sposób ukształtowania wyroku powoduje, że zostają także spełnione represyjne funkcje kary, która stanowić będzie dla oskarżonego wystarczającą dolegliwość, a przy tym nie będzie nadmiernie surowa.

Mając na względzie wskazane powyżej okoliczności łagodzące jak i obciążające, Sąd na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio, który był w tym przypadku obligatoryjny. Jego wymiar z uwagi na wcześniejszą karalność oskarżonego za czyny tego samego rodzaju uznać należy za adekwatny. Zgodnie z treścią przepisu art. 42 § 3 kk Sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio w razie popełnienia przestępstwa określonego w art. 178a § 4 kk , chyba że zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami, czego Sąd nie dopatrył się na gruncie przedmiotowej sprawy. Sąd uznał, że jest to zakaz dostatecznie dotkliwy, który spełni w odpowiednim stopniu swoją rolę, jaką jest ochrona uczestników ruchu drogowego przed kierowcą pozbawionym wyobraźni, niezdyscyplinowanym oraz umyślnie naruszającym zasadę ruchu drogowego - tj. zasadę trzeźwości.

Sąd również na podstawie art. 43a. § 2 kk orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 10.000 złotych, co zgodnie z treścią tego przepisu było obligatoryjne.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 kk zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych. Powodem takiego rozstrzygnięcia była okoliczność, że oskarżony nie posiada pracy i pozostaje na utrzymaniu matki.